

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Sžfk/59/2018
Identifikačné číslo spisu: 7016201119
Dátum vydania rozhodnutia: 21.01.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Marián Trenčan
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:7016201119.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Marián Trenčan a členov senátu Ing. JUDr. Miroslav Gavalec, PhD., JUDr. Igor Belko, v právnej veci žalobcu : G. I. SANDOP, s.r.o., Dopravná 2, Košice, zastúpeného: JUDr. Miroslav Katunský, advokát Advokátskej kancelárie JUDr. Katunský, JUDr. Kuzma a spol., Košice, Floriánska 16, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, Banská Bystrica, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6S/96/2016 zo dňa 22. februára 2018, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť zamietla.
Účastníkom nepriznáva nárok na náhradu trov kasačného konania.

Odôvodnenie

O d ô v o d n e n i e :

I.

Konanie pred orgánmi finančnej správy

1. Na základe výsledkov daňovej kontroly dane z pridanej hodnoty (ďalej len „daň“ alebo „DPH“) na zistenie oprávnenosti nároku na vrátenie nadmerného odpočtu dane za zdaňovacie obdobie 4. štvrt'rok 2012 vydal Daňový úrad Košice, pobočka Spišská Nová Ves (ďalej len „správca dane“) dňa 9.6.2016 rozhodnutie č. 103311862/2016 (ďalej aj „rozhodnutie správcu dane“), ktorým podľa § 68 ods. 6 zákona č. 563/2009 Z.z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Daňový poriadok“) určil žalobcovi rozdiel dane v sume nadmerného odpočtu 40.000,- eur za uvedené kontrolované zdaňovacie obdobie, keď mu neuznal právo na odpočítanie dane z faktúr vystavených spoločnosťou RASMAR s. r. o., Dopravná 2, Košice (spoločnosť vymazaná z obchodného registra k 12.7.2013, s právnym nástupcom - spoločnosťou KEBIG s. r. o., Zámocká 30, Bratislava) za dodanie športového vozidla Subaru Impreza WRX STI, VIN : GDB037104, fakturovaná suma 96.000,- eur a športového vozidla Subaru Impreza VRX STI, VIN :

GRP010061, fakturovaná suma 144.000,- eur.

2. Proti rozhodnutiu správcu dane podal žalobca odvolanie, na základe ktorého žalovaný rozhodnutím č. 103772733/2016 zo dňa 23.8.2016 (ďalej aj „rozhodnutie žalovaného“) podľa § 74 ods. 4 zákona Daňového poriadku rozhodnutie správcu dane potvrdil. V odôvodnení svojho rozhodnutia žalovaný poukázal na skutkové zistenia správcu dane, z ktorých vyplynulo, že predmetné vozidlá dodala dňa 28.11.2012 slovenská spoločnosť MARIOL KN s. r. o. maďarskej spoločnosti HRT Motorsport Kft., každé za 40.000,- eur. Následne dňa 3.12.2012 uvedená maďarská spoločnosť predala tieto vozidlá žalobcovi dodávateľovi RASMAR s. r. o., jedno za 60.000,- eur a druhé za 80.000,- eur a spoločnosť RASMAR s. r. o. v dňoch 5.12. a 6.12.2012 predala vozidlá žalobcovi, jedno za cenu 80.000,- eur bez DPH a druhé za 120.000,- eur bez DPH. Medzinárodnou výmenou informácií správca dane zistil, že konateľka spoločnosti KEBIG s. r. o. (spoločnosť dňom 10.12.2015 vymazaná z obchodného registra na základe rozhodnutia konkurzného súdu o zrušení konkurzu pre nedostatok majetku) maďarská občianka Q. H. nepočula o spoločnostiach KEBIG s. r. o. alebo RASMAR s. r. o., nedisponuje žiadnymi dokladmi týchto spoločností a nevie, že bola konateľkou jednej z nich.

3. Žalobca dokladoval použitie nadobudnutých vozidiel na svoje podnikanie predložením zmluvy o nájme športových vozidiel na rok 2013, podľa ktorej mala vozidlá prenajať za 125.000,- eur maďarskej spoločnosti BLUEADVERTIC Kft, Budapešť. Maďarská daňová správa uskutočnenie tejto transakcie nepotvrdila a uviedla, že maďarská spoločnosť v mesiaci február 2014 deklarovala intrakomunitárne dodanie služieb žalobcovi, nie nadobudnutie služieb, ktoré deklaroval žalobca. Žalovaný konštatoval, že dôvodom neuznania práva na odpočítanie dane nebolo to, že by správca dane spochybnil reálne nadobudnutie motorových vozidiel žalobcom od spoločnosti RASMAR s. r. o., ale skutočnosť, že nadobudnuté vozidlá žalobca nevyužíval na ekonomickú činnosť, nepoužil ich na dodávky tovarov a služieb ako platiteľ a preto v zmysle § 49 ods. 2 zákona č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o DPH“) nemohol daň z týchto vozidiel odpočítať. Žalovaný zaujal názor, že správca dane správne neprihliadal na doklady, ktoré predložil žalobca až po ukončení daňovej kontroly dňa 7.6.2016, pretože nešlo o dôkazy, ktoré nemohli byť správcovi dane predložené v priebehu výkonu daňovej kontroly.

II.

Konanie pred krajským súdom

4. Proti rozhodnutiu žalovaného podal žalobca v zákonnej lehote žalobu na Krajský súd v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) a navrhol ho zrušiť a vrátiť vec žalovanému na ďalšie konanie. Poukázal na to, že na preukázanie použitia prijatých tovarov - športových motorových vozidiel predložil správcovi dane odberateľskú faktúru zo dňa 3.2.2014 potvrdenú odberateľskou spoločnosťou BLUEADVERTIC Kft. na prenájom vozidiel na športové účely na rok 2013, ako aj prílohu k tejto faktúre špecifikujúcu predmet prenájmu, pričom tvrdil, že správne orgány oboch stupňov tieto doklady nevzali do úvahy, ani ich nevyhodnotili. Namietal, že pokiaľ ide o daňové, účtovné a obchodné doklady iných spoločností, žalobca nemôže niesť žiadnu zodpovednosť za to, že si iná spoločnosť nespĺnila svoje povinnosti alebo neodviedla daň. Podľa názoru žalobcu žalovaný ani správca dane vo svojich rozhodnutiach neuviedli jedinú skutočnosť alebo dôkaz, ktorými by preukázali opak žalobcom tvrdenej a dôkazmi podloženej skutočnosti, že sa uskutočnil zdaniteľný obchod - prenájom nadobudnutých športových motorových vozidiel. Upozornil na to, že na jednej strane sa mu vyčíta, že na preukázanie použitia prijatých tovarov na ekonomickú činnosť nepredložil žiadny relevantný dôkaz, na druhej strane sa však správca dane odmietol so žalobcom predloženými dôkazmi zaoberať.

5. Žalovaný v písomnom vyjadrení k obsahu žaloby navrhol túto zamietnuť, pričom zrekapituloval svoje predchádzajúce skutkové zistenia i právne závery a zaujal stanovisko k jednotlivým žalobným bodom.

6. Na svojej argumentácii zotrval i žalobca v písomnom stanovisku k vyjadreniu žalovaného k správnej žalobe.

7. Krajský súd po prejednaní veci na nariadenom pojednávaní vyhlásil dňa 22.2.2018 rozsudok, ktorým žalobu zamietol a žalobcovi nepriznal právo na náhradu trov konania.

8. V odôvodnení rozsudku krajský súd konštatoval, že správca dane vykonanými dôkazmi spochybnil tvrdenie žalobcu, že športové motorové vozidlá prenajal spoločnosti BLUEADVERTIC Kft., Budapešť a teda že ich využíval pre svoju ekonomickú činnosť, pričom žalobcovi sa tieto pochybnosti nepodarilo vyvrátiť žiadnymi objektívnymi dôkazmi. Upozornil na to, že samotný žalobca na začiatku daňovej kontroly neuviedol správcovi dane, že vozidlá prenajíma na automobilové súťaže, uviedol iba, že sú uskladnené v priestoroch spoločnosti HRT Motorsport Kft., Miškolc, neskôr predložil správcovi dane faktúru, ktorou účtoval spoločnosti BLUEADVERTIC Kft., Budapešť prenájom neidentifikovaných motorových vozidiel. Keďže uvedená spoločnosť bola nekontaktná, nezistili sa žiadne dôkazy, ktoré by potvrdzovali faktúrou deklarovanú skutočnosť. Naopak spoločnosť BLUEADVERTIC Kft. nepriznala orgánom maďarskej daňovej správy nadobudnutie služieb od žalobcu, naopak deklarovala intrakomunitárne dodanie služieb žalobcovi. Za týchto okolností ani dodatočne predložené písomné doklady, a to príloha k predmetnej faktúre a nájomná zmluva neboli spôsobilé preukázať splnenie hmotnoprávných podmienok pre vznik nároku na odpočet DPH.

III.

Kasačná sťažnosť žalobcu / stanovisko žalovaného

9. Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca včas kasačnú sťažnosť z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g/ zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“), namietajúc nesprávne právne posúdenie veci krajským súdom a navrhol jeho rozsudok zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

10. Sťažovateľ tvrdil, že nájomnou zmluvou, faktúrou a prílohou k faktúre preukázal, že športové vozidlá prenajal spoločnosti BLUEADVERTIC Kft., čím vyčerpал svoje dôkazné bremeno. Skutočnosť, že uvedená spoločnosť je voči správcovi dane nekontaktná, sama o sebe nemôže podľa sťažovateľa znamenať nepreukázanie prenájmu motorových vozidiel. Sťažovateľ zdôraznil, že dôkazné bremeno na preukázanie opaku prešlo na daňové orgány, ktoré nepreukázali, že k uzatvoreniu nájomného vzťahu medzi sťažovateľom a spoločnosťou BLUEADVERTIC Kft. nedošlo. Mal za to, že na sťažovateľa nemôže správca dane prenášať zodpovednosť za vedenie účtovníctva tretieho subjektu.

11. Žalovaný navrhol kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietnuť, pričom sa stotožnil so závermi krajského súdu.

IV.

Právne závery kasačného súdu

12. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (ďalej len „kasačný súd“ alebo „Najvyšší súd“) preskúmal rozsudok krajského súdu v medziach sťažnostných bodov (§ 438 ods. 2, § 445 ods. 1 písm. c/, ods. 2 S.s.p.), pričom po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 442 ods. 1, § 443 ods. 1 S.s.p.) a že ide o rozhodnutie, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 ods. 1 S.s.p.), vo veci v zmysle § 445 S.s.p. nenariadil pojednávanie a po neverejnej porade senátu jednomyselne dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná a preto ju podľa § 461 S.s.p. zamietol.

13. Kasačný súd sa v podstatnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením rozsudku krajského súdu, preto naň odkazuje a aby zbytočne neopakoval detaily skutkového stavu a argumentáciu krajského súdu, obmedzí sa iba na rozvinutie niektorých jej častí a uvedie svoje doplnujúce závery.

14. S ohľadom na vymedzenie sťažnostných bodov pripadlo kasačnému súdu posúdiť správnosť

právnych záverov krajského súdu vo vzťahu k tvrdeniam sťažovateľa, podľa ktorých preukázal, že nadobudnuté motorové vozidlá používal na svoju ekonomickú činnosť, ktorej vykonanie doložil nájomnou zmluvou, faktúrou a prílohou k nej a či predložením týchto dokladov prešlo na správcu dane dôkazné bremeno na preukázanie opaku.

15. V súvislosti s uvedenými námietkami kasačný súd pripomína, že v zmysle § 24 ods. 1 Daňového poriadku daňový subjekt preukazuje skutočnosti, ktoré majú vplyv na správne určenie dane a ktoré je povinný uvádzať v daňovom priznaní alebo v iných podaniach podľa osobitných predpisov, ďalej skutočnosti, na ktorých preukázanie bol vyzvaný správcom dane v priebehu daňovej kontroly alebo daňového konania a tiež vierohodnosť, správnosť a úplnosť evidencií a záznamov, ktoré je povinný viesť. Ak správca dane pri preverovaní daňovým subjektom predložených písomných podkladov v rámci daňovej kontroly preukázateľne spochybní vierohodnosť, pravdivosť alebo úplnosť dôkazov predložených daňovým subjektom, splnil správca dane svoju dôkaznú povinnosť (§ 24 ods. 2 Daňového poriadku) a je opäť na daňovom subjekte, aby spochybnenia pôvodných dôkazov správcom dane vyvrátil predložením alebo navrhnutím ďalších dôkazov (m.m. nález Ústavného súdu SR č. III. ÚS 401/09-17 zo dňa 16.12.2009).

Podľa § 49 ods. 2 písm. a) zákona o DPH platiteľ môže odpočítať od dane, ktorú je povinný platiť, daň z tovarov a služieb, ktoré použije na dodávky tovarov a služieb ako platiteľ s výnimkou podľa odsekov 3 a 7. Platiteľ môže odpočítať daň, ak je daň voči nemu uplatnená iným platiteľom v tuzemsku z tovarov a služieb, ktoré sú alebo majú byť platiteľovi dodané.

Podľa § 51 ods. 1 písm. a) zák. č. 222/2004 Z.z. v citovanom znení právo na odpočítanie dane podľa § 49 môže platiteľ uplatniť, ak pri odpočítaní dane podľa § 49 ods. 2 písm. a) má faktúru od platiteľa vyhotovenú podľa § 71.

16. Kasačný súd pripomína, že žalovaný nespochybnil nadobudnutie motorových vozidiel sťažovateľom od spoločnosti RASMAR s. r. o., hoci dôvodne upozornil na navýšenie ich kúpnej ceny v obchodnom reťazci spoločností MARIOL KN s. r. o., HRT Motorsport Kft. a RASMAR s. r. o., Košice o 80.000,- eur u jedného vozidla a o 40.000,- eur u druhého vozidla. Dôvodom nepriznania nároku na odpočítanie dane z predmetných tovarov na vstupe bolo nepreukázanie, že sťažovateľ použije vozidlá na dodávky tovarov a služieb ako platiteľ (§ 49 ods. 2 zákona o DPH). Určenie vozidiel na zdaniteľné obchody sťažovateľ v priebehu daňovej kontroly doložil len faktúrou vystavenou spoločnosti BLUEADVERTIC Kft., Budapešť za prenájom bližšie neoznačených športových motorových vozidiel na športové účely na rok 2013.

17. V bežnom obchodnom styku možno na daňové účely považovať odovzdanie motorových vozidiel nadobudnutých s daňou na vstupe inému platiteľovi do nájmu za odplatu (aj v inom členskom štáte) za použitie tohto tovaru na zdaniteľné obchody. Toho sa dovoľával sťažovateľ, keď tvrdil, že vozidlá prenajal uvedenej maďarskej spoločnosti na obdobie roka 2013 za nájomné 125 tis. eur. Správca dane tieto tvrdenia a sťažovateľom deklarované skutočnosti oprávnené preveroval cestou orgánov maďarskej daňovej správy a vzhľadom na okolnosti, ktoré v súvislosti s deklarovávaným prenájomom zistil, vznikli objektívne pochybnosti o reálnosti nájomného vzťahu s naznačeným obsahom. Správca dane postupoval v súlade so zákonom, keď tieto pochybnosti oznámil sťažovateľovi a umožnil mu predložiť ďalšie dôkazy dokladujúce použitie predmetných vozidiel sťažovateľom na svoje podnikanie (§ 46 ods. 5 Daňového poriadku).

18. Kasačný súd sa stotožňuje s názorom krajského súdu, že zdrojom dôvodných pochybností o deklarovanom nájomnom vzťahu boli skutočnosti, že nájomca vozidiel (BLUEADVERTIC Kft.) nevykázal prijatie tejto služby od sťažovateľa voči orgánom maďarskej daňovej správy a nebolo preukázané zaplatenie nájomného vo výške 125.000,- eur. Žiadna z uvedených skutočností priamo nevyvracia vznik a trvanie nájomného vzťahu s uvedenou spoločnosťou, avšak vo svojom súhrne sú tieto zistenia dostatočným dôvodom pre spochybnenie hodnovernosti tvrdení sťažovateľa, že právny vzťah so spoločnosťou BLUEADVERTIC Kft., Budapešť reálne vznikol a že jeho predmetom boli práve tie vozidlá, ktoré nadobudol od spoločnosti RASMAR s. r. o. Sťažovateľ v priebehu daňovej kontroly

nepredložil správcovi dane žiadne ďalšie doklady, ktoré by hodnoverne preukázali, že nešlo len o fingovanú, „na papieri“ deklarovanú transakciu, ktorej cieľom malo byť vytvorenie dojmu o použití vozidiel na podnikanie za účelom uplatnenia odpočítania dane z nadobúdacej ceny na vstupe, ktorej výška a jej ekonomicky nezdôvodniteľné navyšovanie v obchodnom reťazci vedúcom k sťažovateľovi, vzbudzujú už na prvý pohľad podozrenie o účelovosti tohto nákupu.

19. Záver krajského súdu o správnosti vyhodnotenia dôkaznej situácie v daňovom konaní, ako aj o nesplnení podmienok pre odpočítanie dane, bol z uvedených dôvodov i podľa názoru kasačného súdu v súlade so zákonom.

Podľa § 46 ods. 8 Daňového poriadku zamestnanec správcu dane z daňovej kontroly vyhotoví protokol, ktorý obsahuje výsledok daňovej kontroly vrátane vyhodnotenia dôkazov; protokol sa nevyhotovuje, ak je daňová kontrola ukončená podľa odseku 9 písm. b) a c). Ak sa daňovou kontrolou zistil rozdiel v sume, ktorú mal kontrolovaný daňový subjekt podľa osobitných predpisov zaplatiť alebo vykázat' alebo na ktorú si uplatnil nárok podľa osobitných predpisov, zašle správca dane spolu s protokolom kontrolovanému daňovému subjektu aj výzvu na vyjadrenie sa k zisteniam uvedeným v protokole, ak tento zákon neustanovuje inak. Vo výzve správca dane určí lehotu, nie kratšiu ako 15 pracovných dní od jej doručenia, v ktorej sa má kontrolovaný daňový subjekt vyjadriť k zisteniam uvedeným v protokole a označiť dôkazy preukazujúce jeho tvrdenia, ktoré nemohol predložiť v priebehu daňovej kontroly. Ak je to možné, daňový subjekt predloží aj listinné dôkazy. Zmeškanie lehoty nemožno odpustiť. Ak sa daňovou kontrolou rozdiel v sume, ktorú mal kontrolovaný daňový subjekt podľa osobitných predpisov zaplatiť alebo vykázat' alebo na ktorú si uplatnil nárok podľa osobitných predpisov nezistí, výzva na vyjadrenie k protokolu sa nezasieľa. Rovnako sa výzva nezašle, ak daňový subjekt neumožní vykonanie daňovej kontroly, v dôsledku čoho mu zanikne nárok na vrátenie nadmerného odpočtu podľa osobitného predpisu.

20. Kasačný súd sa stotožnil s názorom krajského súdu o zákonnosti postupu správcu dane, ktorý vo vyrubovacom konaní nevzal do úvahy listiny predložené sťažovateľom v prílohe podania zo dňa 7.6.2016 a to nájomnú zmluvu zo dňa 7.1.2013 uzavretú so spoločnosťou BLUEADVERTIC Kft. (v maďarskom jazyku) a prílohu k faktúre č. 14001 zo dňa 3.2.2014 s identifikáciou vozidiel, ktoré mali tvoriť predmet nájmu. Z obsahu administratívneho spisu totiž jednoznačne vyplýva, že protokol z daňovej kontroly zo dňa 28.9.2015 správca dane zaslal sťažovateľovi spolu s výzvou na vyjadrenie sa k zisteniam uvedeným v protokole zo dňa 28.9.2015 (doručené konateľovi sťažovateľa dňa 2.10.2015) a s poučením v zmysle § 46 ods. 8 Daňového poriadku o tom, že sťažovateľ má právo označiť dôkazy preukazujúce jeho tvrdenia, ktoré nemohol predložiť v priebehu daňovej kontroly najneskôr v lehote 15 pracovných dní odo dňa doručenia výzvy. Keďže doklady predložené žalobcom dňa 7.6.2016 podľa dátumov na nich uvedených pochádzajú z obdobia pred vyhotovenia daňového protokolu, nič nebránilo sťažovateľovi tieto predložiť počas trvania daňovej kontroly. Napokon ani sám sťažovateľ netvrdí, že by existovali dôvody, pre ktoré by tak urobiť nemohol. Preto sa s ohľadom na koncentračnú zásadu sformulovanú v § 46 ods. 8 Daňového poriadku sťažovateľ sám pripravil o možnosť vykonania a vyhodnotenia týchto dôkazov.

21. Vo všeobecnosti sa sťažovateľ nemýli, keď tvrdí, že nemôže niesť zodpovednosť a následky za nesplnenie daňových, účtovných či iných povinností svojich dodávateľov, odberateľov alebo ďalších subjektov, na ktorých činnosť nemá vplyv. Má však dôkaznú povinnosť vo vzťahu k preukázaniu splnenia podmienok pre uplatnenie odpočítania dane, o ktoré sa podaným daňovým priznaním uchádza. Skutočnosť, že u jeho zahraničného odberateľa (a ani dodávateľa) nebolo možné preveriť uskutočnenie transakcie (nájomného vzťahu k motorovým vozidlám), ktorou dokladoval nárok na odpočítanie dane, zhoršuje dôkaznú situáciu sťažovateľovi, ktorého zaťažuje dôkazné bremeno, nie správcovi dane, ako to tvrdí sťažovateľ. Ak totiž vzniknú objektívne dôvody pre pochybnosti o uskutočnení deklarovanej transakcie, ako tomu bolo v prípade sťažovateľom deklarovaného nájomného vzťahu so spoločnosťou BLUEADVERTIC Kft. Budapešť, bolo povinnosťou sťažovateľa predložiť správcovi dane ďalšie hodnoverné dôkazy o tom, že tento zdaniteľný obchod sa uskutočnil tak, ako ho deklaroval predloženou faktúrou. Keďže pochybné skutočnosti v priebehu daňovej kontroly nepreukázal, neuniesol svoje

dôkazné bremeno, nie však v dôsledku nesplnenia povinností jeho odberateľa či iných subjektov, ale pre vlastné zlyhanie pri predkladaní dôkazov.

22. Pokiaľ sťažovateľ poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu vo veci sp. zn. 1Sžfk/1/2011 zo dňa 15.3.2011, musí senát kasačného súdu konštatovať, že závery, ktoré sťažovateľ cituje v kasačnej sťažnosti, sa týkajú dôkaznej povinnosti daňového subjektu pri preukazovaní uskutočnenia prijatých služieb na vstupe, teda situácie, ktorá s prípadom sťažovateľa nesúvisí. Ak by sťažovateľ v tejto súvislosti azda poukazoval na to, že v zmysle uvedeného rozhodnutia postačuje na doloženie použitia nadobudnutých tovarov na podnikateľskú činnosť faktúra, potom sa celkom určite mýli, pretože v zmysle ustálenej judikatúry žiadny formálny doklad nestačí na preukázanie deklarovanej transakcie, ak jej reálne uskutočnenie dôvodne spochybňujú iné skutočnosti (porovnaj napr. rozhodnutia Najvyššieho súdu sp. zn. 3Sžfk/40/2017, 4Sžfk/38/2017, 1Sžfk/1/2017, 6Sžfk/43/2017, 1Sžf/82/2016, 1Sžfk/49/2017).

23. Na základe vyššie uvedených zistení a úvah kasačný súd nepovažuje sťažnostné body kasačnej sťažnosti za opodstatnené a preto rozhodol podľa § 461 S.s.p. o zamietnutí kasačnej sťažnosti.

24. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 v spojení s § 167 ods. 1 S.s.p. (a contrario) a vzhľadom na neúspech sťažovateľa v kasačnom konaní mu nepriznal právo na náhradu trov vynaložených v tomto konaní; zároveň kasačný súd nevidel dôvod na postup podľa § 168 S.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.